

POSTANOWIENIE

14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 14 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M.K. i Ł.K.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Koninie
postanowieniem z 24 lutego 2026 r., I C 1243/23,
o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**oznacza Sąd Okręgowy w Warszawie jako właściwy do
rozpoznania sprawy (art 45 kpc)**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 sierpnia 2025 r. wydanym w sprawie z powództwa I.K. przeciwko Bank w W. o ustalenie, Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę powódki od wyroku tego Sądu z 5 marca 2025 r. w sprawie I ACa 1356/22. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że skarga jest niedopuszczana *rationae valoris*, albowiem powódka określiła w niej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 48 279 zł.

W zażaleniu na to postanowienie, powódka zarzuciła naruszenie art. 25 § 1 w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 1 w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. przez zaniechanie przez Sąd Apelacyjny sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia oraz zwrócenia się przez ten Sąd do pełnomocnika powódki

o wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości z tym związanych w sytuacji, w której ta sprawa jest niewątpliwie tak zwaną sprawą kasacyjną w świetle art. 398² § 1 k.p.c., skoro poprzednia skarga kasacyjna powódki została, przy niezmienionym przedmiocie żądania oraz rozstrzygnięcia, uwzględniona wyrokiem Sądu Najwyższego z 27 maja 2022 r. w sprawie II CSKP 314/22, uchylającym poprzedni wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 8 października 2019 r. i przekazującym sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że powódka, kwestionując ważność bliżej opisanej umowy kredytu, podawała, jako wartość sprawy lub wartość przedmiotu zaskarżenia różne kwoty. W pozwie powódka wskazała, że domaga się ustalenia nieistnienia wierzytelności pozwanego Banku w kwocie 1 026 407,31 zł, wynikającej z bliżej opisanej umowy kredytu oraz ustalenia, że istnieje wierzytelność Banku wobec niej w kwocie 48 279 zł. W apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 28 marca 2018 r. (I C 791/16), oddalającego powództwo, wskazała jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 1 026 407,31 zł (k.566 akt). W skardze kasacyjnej wniesionej od poprzedniego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 8 października 2019 r. (I A Ca 560/19), oddalającego jej apelację, powódka określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 662 428 zł (k.765 akt). W tej sytuacji Sąd Najwyższy, uznając tę skargę za dopuszczalną *rationae valoris* w świetle art. 398² § 1 k.p.c., rozpoznał ją merytorycznie w wyroku z 27 maja 2022 r. (II CSKP 314/22).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wskutek uchylenia przez Sąd Najwyższy poprzedniego wyroku Sądu drugiej instancji, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 5 marca 2025 r. (I A Ca 1356/22) ponownie oddalił apelację powódki. W apelacji tej, co należy przypomnieć, wartość przedmiotu zaskarżenia została podana na kwotę 1026 407,31 zł (k.566 akt). Przed odrzuceniem przedmiotowej skargi kasacyjnej kwestia wartości przedmiotu zaskarżenia wymagała w tej sytuacji wyjaśnienia przez Sąd Apelacyjny wskazanych wyżej rozbieżności, w drodze stosownego wezwania pełnomocnika powódki. Odrzucenie skargi kasacyjnej powódki było zatem co najmniej przedwcześnie.

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji (art. 394¹ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).

Agnieszka Piotrowska

(A.D.)

[SOP]